Quelle: https://manuscripta.at/?ID=388
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

erat tempor ꝓphetarum usq; ad iohannem baptistam. A b illo aut
& deinceps usq; in finem tempus ē implendi quę pmissa sunt. Fide
lis ds q̃ se nm̃ debitorem fecit ñ aliquid a nobis accipiendo. s; tanta
nobis pmittendo. Parū erat pmissio & scripto se teneri uoluit uelu
ti faciens nobiscū cyrographū pmissorū suorū ut cū ea quę pmisit
solue mcipet. in scriptura pmissorū consideraremꝰ ordinē solucn
dorū. Temp tragꝯ ꝓphetę pdicto erat ut sepe iam diximꝰ pmissio
nū. P misit salutē eternā & beatā uitā cū anglis sine fine & here
dita [illegible] tē immarcescibilem. glam sempiternam. dulcedinē uultꝰ sui.
do [illegible] mū sanctificationis suę in celis & resurrectione a mortuis.
nullū deinceps moriendi metū. H oc ē pmissum et tanqm finale q̃
decurrit nra omis mtmio. q̃ cū uenerimꝰ michil amplꝰ requiramꝰ. m
chil amplꝰ exigamꝰ. S; ad illud q̃d erit in fine q̃ ordine uenat. neq;
hoc tacuit pmittendo & pnunciando. P misit eis hominib; diuinita
tem. mortalib; immortalitatē. peccatorib; iustificationē. abiectis glori
ficationē. Q uicqd pmisit indignis pmisit ut ñ quasi oribus; merces pro
mitteret. s; gra a nomine suo gratis daret. q & hoc ipsū qd iuste uiuit
in quantū potest homo iuste uiuere. ñ meritū humanū. s; beneficij est di.
N emo enim iuste uiuit ñ iustificat. id ē iustus effect. A b illo aut fit
homo iustus. q̃ nunqm̃ potest esse iniustus. S icut enim lucerna ñ a se ip
sa accendit. ita nec anima humana s̃ pstat luce. s; clamat ad dnm. tu
illuminabis lucernā meā dne. C ū q̃ peccatorib; pmissū sit regnū ce
lorū ñ in peccto pmanentib; s; a peccato liberans & iustiçe seruientib;
qd ipsū ut possint ipsi gra ut dixim adiuuant. & ab eo q̃ semp est iustus
iustificant incredibile uidebat. tanta deū cura gerere p hominib;. ho
die q̃ de gratia diuina desperant. atq; a pessimis moribus; nolunt se conuer
tere ad dm ut ab illo iustificent. & p ei indulgentia deletis omib; pec
catis suis in illo incipiant uiuere iuste q̃ nunquā uixerunt iniuste. hanc ha
bent pniciē cogitationis suę in se ipsos. ut dicant dm res humanas ñ cu
rare. nec inde posse cogitare mundi hui artificē atq; rectorē. quē ad modu
q̃sq; mortalis in terra uiuat. & ita nec cōputari se homo putat a deo. q̃
factus ē a deo. Tale hominē si alloq̃ possimꝰ. si admiratur nos ꝓpius ad aures
suas. dein ad eos suos. si ñ repellat resistendo queritē se. & paciat p dnm
mutuum se. possimꝰ ei dicē. O homo quom ut ds factū ñ cōputauit. qui
ut fieres ante curauit. C ū te i ordine rerū conditarū numerari ñ putas.
noli credere seductori capilli tui numerati sunt a conditore. H oc de